

HE-PIX - ISTOCK

Eilandhoppen doe je zo

DROOMREIS DOOR DE CARIEB

Van toeristische trekpleisters en bekende zeilmekka's tot verstilde ankerplekken en afgelegen stranden: Karin Duinker en Eric Westerveld kennen het noordoostelijk deel van het Caraïbisch gebied inmiddels op hun duimpje en delen hun beste tips en routes.

Tekst ERIC WESTERVELD Foto's ERIC WESTERVELD en KARIN DUINKER

Sprookjesachtig. Anders kan ik deze nacht op de Dominica Passage niet omschrijven. De overdreven felle Melkweg en talloze sterren staan als schijnwerpers op de boot gericht. De zee is glad als een gestreken laken. Het zuchtje wind van 4 à 5 knopen is net genoeg om de zeilen te bollen. Voor mij zie ik het zwakke lichtschijnsel van Grand-Bourg, de 'grootste' plaats van Marie-Galante, zustereilandje van Guadeloupe. Boven de achtersteven zie ik de contouren van het berglandschap van Dominica. Karin slaapt, terwijl ik geniet van deze stille symfonie.

Relax Marie-Galante

Marie-Galante is plat en bijna volmaakt rond, als een pannenkoek. De Fransen zien er een beschuit in, gebakken van kalksteen van een voormalig atol – heel anders dus dan de meeste andere eilanden hier in de noordoostelijke Caraïben, die bergachtig zijn vanwege hun vulkanische oorsprong. We tuffen in de ochtendzon noordwaarts langs de kust en ankeren bij Saint-Louis. De meeste zeilboten in de baai, een stuk of vijftien, zijn van bewoners uit het dorp. Aan wal zien we veel leegstaande huizen en weinig activiteit. Enkele winkeltjes dicht bij de steiger zijn verlaten. Niet vreemd, want veel jongeren trekken weg, naar bruisender plekken, zoals Guadeloupe of Saint-Martin. Toch vinden we aan de rand van het plaatsje een flinke supermarkt, die de kleine winkels heeft opgeslokt en het hele eiland van levensmiddelen voorziet. We slaan flink in en verplaatsen ons naar de volgende baai, Anse Canot, een half uurtje verderop. We hebben vijf burens, later komt nog een huurboot ankeren, maar dat is het.

De noordelijke Bovenwindse Caraïbische eilanden hebben de reputatie een platgelopen toeristisch bolwerk te zijn, maar dat geldt niet voor Marie-Galante. Een paar plukjes mensen op het strandje: enkele Franse vakantievierende jongeren, een gezinnetje, een verliefd stelletje. Ze kijken naar ons als we bijboot *Billy* het strand op trekken. Een glimlach, een vriendelijk *bonjour*. We lopen tussen de badgasten door, trekken de schoenen aan voor de wandeling, op mijn rug onze opblaasbare kano. Een uur lopen later komen we bij de Vieux Fort-rivier, blazen de kano op en dan dobberen we op zoet water, tussen de vogelrijke mangroveoeveren. Als we de kano vastleggen aan de wortels en ons lunchpakketje erbij pakken, kijkt een flinke schildpad, luierend op diezelfde wortels, slaperig op: wat doen jullie hier? Het vrijwel stilstaande water strekt zich uit tot aan het strand. Daar tillen we de kano op, dragen die over het zand en peddelen over zee terug naar de boot. Na enkele dagen zijn we nog steeds niet ingeklaard in dit Franse overzeese departement van Guadeloupe, waar Marie-Galante toe behoort. In vergelijking met elders in de Caraïben doen de Fransen niet zo moeilijk doen over de formaliteiten, maar we besluiten de vijfde dag toch maar naar Grand-Bourg te varen en de autoriteiten op de hoogte te stellen van onze aanwezigheid. We blijken een noviteit. De uiterst vriendelijke en behulpzame douanier in functie legt aan zijn collega's, die nooit eerder zeilers ingeklaard hebben, uit welke formulieren van toepassing zijn. Met stempels in de paspoorten gaan we nog even op een bankje zitten op het centrale pleintje. Wat gebeurt hier? Niets. De mevrouw van het toeristenbureau leunt verveeld tegen de deurpost. Geen toeristen. Zijn hier eigenlijk wel

De vegetatie in de Caraïben is uitbundig, weelderig en soms stekelig.

Mooi zicht op Catherine tijdens onze wandeling langs de kust van Marie-Galante.

IN EEN NOTENDOP: DE NOORDOOSTELIJKE CARAÏBEN

Om een idee te krijgen: Schiermonnikoog is 40 vierkante kilometer met 982 inwoners. Hieronder de eilanden van zuid naar noord; hemelsbreed van Marie-Galante naar Anguilla is ongeveer 175 zeemijl.

	Oppervlakte	Inwoners
Marie-Galante	158	10.794
Les Saintes	12,8	2.569
Guadeloupe	1705	409.905
Montserrat	103	5.373
Antigua	280	80.161
Barbuda	160	1.634
Nevis	93	12.277
Saint Kitts	168	34.918
Sint Eustatius	21	3142
Saba	13	2155
Saint Barthélemy	21	7122
Sint Maarten & Saint-Martin	87	74.884
Anguilla	91	18.090

◀ De eerste bestemming van Eric en Karin was Marie-Galante bij Guadeloupe. Vandaaruit trokken ze verder noordwaarts richting Sint Maarten. Eric: "Omdat we soms langer bleven dan gepland, hebben we helaas Anguilla overgeslagen. Ook het rijke Saint Barthélemy lieten we schieten, omdat we op dat moment geen zin hadden in jetset en superjachten in dure jachthavens. Wij koersten op het authentiek-Caraïbische Statia (Sint Eustatius, red.). Dat is het mooiste van de Bovenwindse Eilanden: elk eiland is anders, dus er is genoeg te kiezen."

bewoners? O, toch, in dat zijstraatje een paar voetgangers. Karin en ik hebben genoten van het strand, de zee en onze wandelingen door de natuur en langs verlaten suikerplantages, maar we hebben zin om verder te gaan. De buureilandjes van Îles des Saintes, nog kleiner dan Marie-Galante en aangeprezen door bevriende zeilers en de *crusing guide*, lonken.

Mini-archipelletje hoog en laag
De ruime wind blaast ons in drie uur naar de mini-archipel. Catherine zeilt tussen de eilandjes door, met aan stuurboord Terre-de-Haut, waar we om het hoekje willen ankeren. Vreemd genoeg is Terre-de-Bas, recht voor ons, hoger dan Haut, maar door dit raadsel laten we ons niet afleiden als we op zoek gaan naar een goede ankerplek. De aanbevelingen hebben hun uitwerking niet gemist: de baai voor

het hoofdstadje Le Bourg is bomvol. Tientallen ankerbollen zijn bezet en ankeren mag niet. Iets verderop mag dat wel, maar helaas is het hier minder beschut. Na een hobbelige nacht trekken we 's ochtends vroeg de wandelschoenen aan. We komen er al snel achter dat het hier erg mooi is, maar ook behoorlijk toeristisch, een soort mini-Bonaire voor de Fransen. Na een mooie, stevige wandeling en bezoekje aan Fort Napoleon hebben we de terrasjes aan de baai voor het uitkiezen. Slurpend aan een Belgisch bier zien we Guadeloupe liggen: onze volgende bestemming.

Veelzijdig Guadeloupe
Na een uurtje voor de wind en nog een stuk omhoog langs de westkust van Guadeloupe liggen we in Petite Anse achter het anker. Deze kleine baai wordt onze uitvalsbasis. We huren een auto en kriskrassen over dit prachtige eiland: relatief groot, hier en daar best druk, maar met talloze stille plekjes, baaitjes en de schitterende watervallen van Carbet. Het water verzamelt zich op de steile hellingen van de slapende vulkaan Soufrière en stort dan van een duizelingwekkende hoogte naar beneden. De wandeling erheen is pittig, maar is het dubbel en dwars waard. Elke namiddag, terug in de baai, maken we een keus uit welgeteld twee horecagelegenheden: een restaurantje en een terrasje. Op een dag zwemt een moeder-dolfijn met haar jong de baai in.

Ze blijven een tijdje en we zwemmen met ze mee. Ze komen zo dichtbij dat we ze bijna kunnen aanraken. Een geweldige ervaring. Na twee weken in het veelzijdige Guadeloupe halen we ons anker weer op.

Veerkrachtig Montserrat
De wind trekt aan tot ruim 30 knopen als we de zuidwestkust van Montserrat naderen. Dit eiland werd wereldnieuws in 1995, door de eerste van een reeks vulkaanuitbarstingen. De laatste uitbarsting in 2010 maakte maar liefst twee derde van het eiland onbewoonbaar. Wonderlijk genoeg wisten de meeste bewoners tijdig een veilig heenkomen te zoeken, maar hun huizen waren vernietigd. Meer dan de helft van

Windvaan Arie doet het werk, ook als de wind af- en aantrekt tot 30+ knopen.

Een Caraïbische zonsondergang verveelt nooit.

VIND JE PLEKJE

Hoe vind je je favoriete ankerplek? Of marina? En naar welk eiland zeil je? Het antwoord begint bij jezelf. Wat zoek je precies, reuring, gezelligheid, ontmoetingen met zeilers? Of juist rust en natuur-schoon, bijzondere plekken waar andere zeilers omheen varen. Misschien ben je snorkelaar, duiker of kiter. Wat je ook zoekt, bedenk dat wat in een *crusing guide* wordt aanbevolen, vaak een drukke plek is. Zoals de Îles des Saintes: nog steeds de moeite waard, maar de wereld die de auteur beschrijft is veranderd. De auteur heeft bovendien ook z'n persoonlijke voorkeuren en beveelt dus subjectief aan. Hou dat in de gaten. Omgekeerd geldt dat niet per se: een niet-vermelde baai blijkt onverwacht schitterend. De apps Naviily en Noforeignland zijn eigenlijk bruikbaar. Ook de Navionics-kaart kan handig zijn vanwege die aanbevelingen.

DOSSIER CARIEB
De eilanden vanaf Guadeloupe tot Sint Maarten en Anguilla worden in het Engels de *Leeward Islands* genoemd. Gek genoeg bestaat er in het Nederlands geen naam voor. Wel kun je zeggen: de noordoostelijke Caraïben of de noordelijke Bovenwinden. Eerder schreven Eric en Karin over de zuidelijke Bovenwinden (in het Engels: *Windward Islands*). Dit artikel lees je terug in *Zeilen* 12/2022. Abonnees lezen eerder verschenen artikelen gratis terug via de app. Scan de code of ga naar Zeilen.nl/digitaalzenen.

Ankerend bij Anse Canot, Marie-Galante.

Top 3 favoriete eilanden

Onze héél persoonlijke favorieten. We zijn niet op Anguilla en Saint Barthélemy geweest, dus kunnen daar niks over zeggen.

OM TE RELAXEN

1. Marie-Galante. Hier gebeurt vrijwel niets. Hangen aan het anker, rust op het eiland, mooie wandelingen en een schoon, stil riviertje.
2. Nevis. Rondhangen in het mooie koloniale stadje, prima ankeren aan de voet van de vulkaan.
3. Sint Maarten/Saint-Martin. Geen avontuur, maar relaxen in de zin van: terrasjes, happy hour, livemuziek, talloze stranden.

INDRUKWEKKEND NATUURGEWELD

1. Montserrat. Zie hoe geologische oerkrachten twee derde van het eiland onbewoonbaar hebben gemaakt. Boek tijdig een (verplichte) gids; het rampgebied is verboden gebied zonder vergunning.
2. Barbuda. Aanschouw wat de oerkrachten van orkanen aan kunnen richten.
3. Guadeloupe. Schitterende watervallen op de helling van de slapend-actieve vulkaan Soufrière.

FANTASTISCH ANKEREN

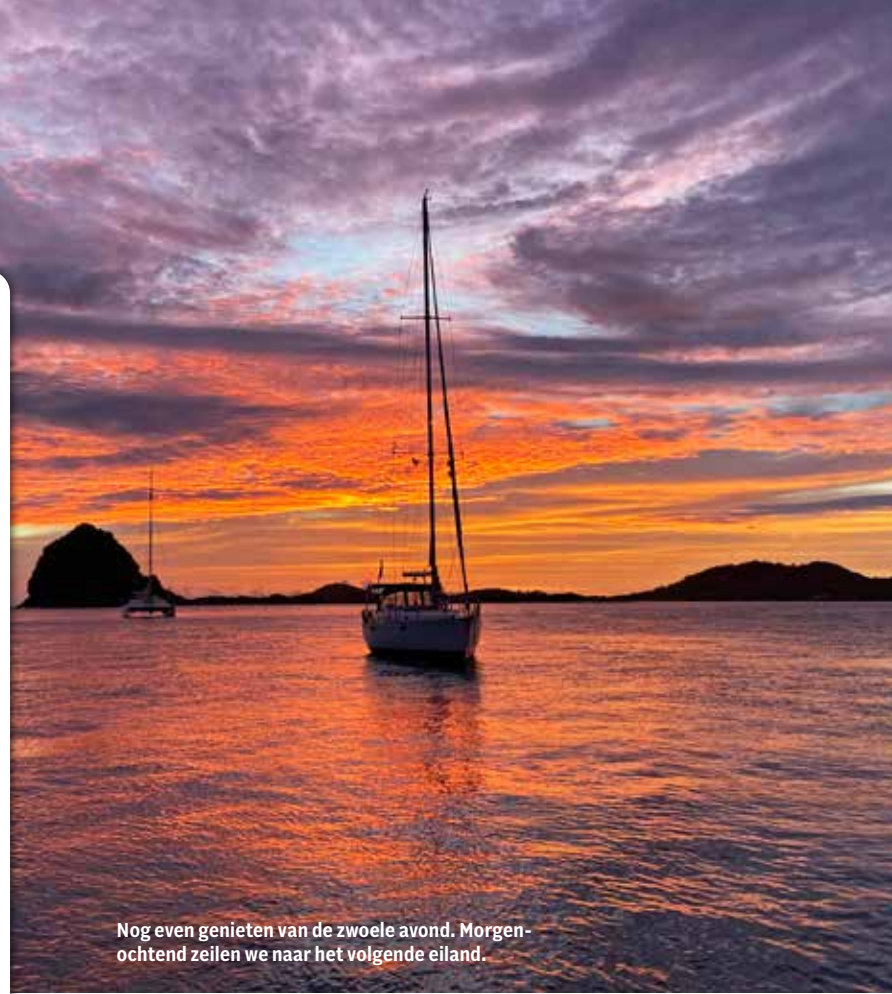
1. Marie-Galante, Anse Canot. Moeilijk weggemen, zo fijn!
2. Barbuda, Princess Diana Beach. Opletten met talloze riffen en rotsen, maar als je eenmaal ligt...
3. Sint Maarten/Saint-Martin. Zoveel baaien, voor elk wat wils.

KLUSSEN EN BUNKEREN

1. Sint Maarten/Saint-Martin. Alles is voorhanden.
2. Guadeloupe. Idem, maar minder zeilersfeertje.
3. Antigua. Idem, maar minder gezellig.

AUTHENTIEK CARAÏBISCH

1. Sint Eustatius. Het mooie Oranjestad met fort, de Quill-vulkaan, nauwelijks toeristen, heerlijk kneuterig.
2. Saba. Lastig bereikbaar met boot en bijboot, maar het eiland is prachtig, met Mount Scenery, de hoogste berg van ons koninkrijk (887 meter). Wij zijn er niet met onze boot geweest, wel met het vliegtuig vanuit Sint Maarten (15 minuten). Kortste landingsbaan ter wereld!
3. Saint Kitts and Nevis. Achtste op de lijst van kleinste landen ter wereld. Af en toe een cruiseschip, maar verder is het zoals het altijd was.

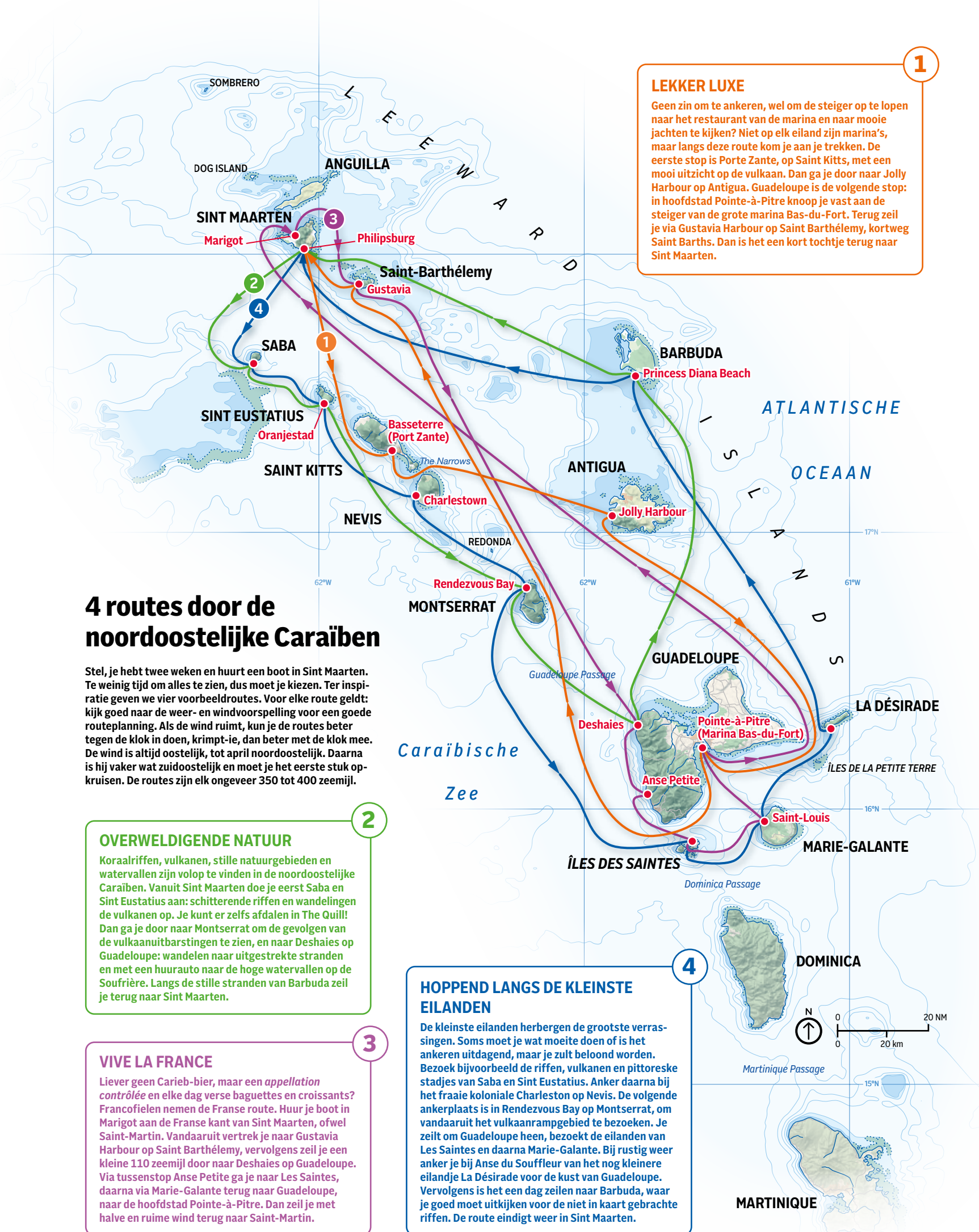
Nog even genieten van de zwoele avond. Morgenochtend zeilen we naar het volgende eiland.

de bevolking, tegenwoordig rond de 5000, vertrok naar de buureilanden of Groot-Britannië. Sindsdien krabbelt Montserrat langzaam op, maar de wonden van de ramp zitten diep. Het huis van onze gids Sun, die ons door het rampgebied leidt, ligt onder het as. Hij zegt: "Nog altijd doet het pijn. En onze toekomst is onzeker." Als we terug zijn op de boot, geankerd in Rendezvous Bay, kijken we om ons heen. We zien niets van de ramp, louter mooie natuur, helder water, een ongeschonden koraalrif vlakbij en een wit, verlaten strand. Als de twee andere zeilboten vertrekken, liggen we alleen.

We maken een uitstapje naar zeilmekka Antigua, bekend van de Antigua Sailing Week, waaraan wel tweehonderd jachten meedoen. Ieder z'n ding, maar Jolly Harbour, omringd door witte vakantiewoningen met privé steiger waar vooral welgestelde Amerikanen zich terugtrekken op hun privédomein, kan ons niet bekoren. We gaan verder naar Barbuda, dat met Antigua één land vormt. Hier richtte orkaan Irma enorme verwoestingen aan op 6 september 2017. Toen de bewoners zich herpakten, kwam daar op 18 september Maria overheen. Wat zullen we aantreffen?

Ankeren bij Prinses Diana

Na een zorgeloos tochtje naderen we het zuidelijke puntje van Barbuda, dat nog platter is dan Marie-Galante. Dit gebied is niet goed in kaart gebracht en overal liggen riffen. Voorzichtig naderen we de kust, Karin staat op de punt, op de uitkijk. Het lastige is dat een donkere plek op de witte zandbodem zee gras kan zijn, of een rif. Dan zien we recht vooruit witte koppen: ondiepte, dus een rif. Ik stuur Catherine er met een boog omheen. Een meter of honderd ernaast laten we het anker zakken in 5 meter diepte. Het anker houdt prima in de zandbodem; we pakken onze snorkels en zwemmen naar het rif. Het is het mooiste

LEKKER LUXE

Geen zin om te ankeren, wel om de steiger op te lopen naar het restaurant van de marina en naar mooie jachten te kijken? Niet op elk eiland zijn marina's, maar langs deze route kom je aan je trekken. De eerste stop is Porte Zante, op Saint Kitts, met een mooi uitzicht op de vulkaan. Dan ga je door naar Jolly Harbour op Antigua. Guadeloupe is de volgende stop: in hoofdstad Pointe-à-Pitre knoopt je vast aan de steiger van de grote marina Bas-du-Fort. Terug zeil je via Gustavia Harbour op Saint Barthélemy, kortweg Saint Barths. Dan is het een kort tochtje terug naar Sint Maarten.

4 routes door de noordoostelijke Caraïben

Stel, je hebt twee weken en huurt een boot in Sint Maarten. Te weinig tijd om alles te zien, dus moet je kiezen. Ter inspiratie geven we vier voorbeeldroutes. Voor elke route geldt: kijk goed naar de weer- en windvoorspelling voor een goede routeplanning. Als de wind ruimt, kun je de routes beter tegen de klok in doen, krimp-ie, dan beter met de klok mee. De wind is altijd oostelijk, tot april noordoostelijk. Daarna is hij vaker wat zuidoostelijk en moet je het eerste stuk opkruisen. De routes zijn elk ongeveer 350 tot 400 zeemijl.

OVERWELDIGENDE NATUUR

Koraalriffen, vulkanen, stille natuurgebieden en watervallen zijn volop te vinden in de noordoostelijke Caraïben. Vanuit Sint Maarten doe je eerst Saba en Sint Eustatius aan: schitterende riffen en wandelingen de vulkanen op. Je kunt er zelfs afdalen in The Quill! Dan ga je door naar Montserrat om de gevolgen van de vulkaanuitbarstingen te zien, en naar Deshaies op Guadeloupe: wandelen naar uitgestrekte stranden en met een huurauto naar de hoge watervallen op de Soufrière. Langs de stille stranden van Barbuda zeil je terug naar Sint Maarten.

VIVE LA FRANCE

Liever geen Carib-bier, maar een *appellation contrôlée* en elke dag verse baguettes en croissants? Francofielen nemen de Franse route. Huur je boot in Marigot aan de Franse kant van Sint Maarten, ofwel Saint-Martin. Vandaaruit vertrek je naar Gustavia Harbour op Saint Barthélemy, vervolgens zeil je een kleine 110 zeemijl door naar Deshaies op Guadeloupe. Via tussenstop Anse Petite ga je naar Les Saintes, daarna via Marie-Galante terug naar Guadeloupe, naar de hoofdstad Pointe-à-Pitre. Dan zeil je met halve en ruime wind terug naar Saint-Martin.

HOPPENDING LANGS DE KLEINSTE EILANDEN

De kleinste eilanden herbergen de grootste verrassingen. Soms moet je wat moeite doen of is het ankeren uitdagend, maar je zult beloond worden. Bezoek bijvoorbeeld de riffen, vulkanen en pittoreske stadjes van Saba en Sint Eustatius. Anker daarna bij het fraaie koloniale Charlestown op Nevis. De volgende ankerplaats is in Rendezvous Bay op Montserrat, om vandaaruit het vulkaanrampgebied te bezoeken. Je zeilt om Guadeloupe heen, bezoekt de eilanden van Les Saintes en daarna Marie-Galante. Bij rustig weer anker je bij Anse du Souffleur van het nog kleinere eilandje La Désirade voor de kust van Guadeloupe. Vervolgens is het een dag zeilen naar Barbuda, waar je goed moet uitkijken voor de niet in kaart gebrachte riffen. De route eindigt weer in Sint Maarten.

▲ Geuren en kleuren op de markt van Deshaies, Guadeloupe.

dat we tot nu toe gezien hebben! Geen toeval, want hier komen bijna geen toeristen: een zegen voor het koraal. De volgende dag trekken we *Billy* het strand op. Ooit verstopte prinses Diana zich hier voor de paparazzi. Je zou verwachten dat het strand – naar haar vernoemd en parelwit – toeristen zou trekken, maar we zijn de enigen. We lopen een stuk over de zoutvlakte achter het strand. Niemand. Wel een paar werktuigen, een verlaten huis. En een intact geraamte van een ezel of paard. We dwalen rond, maar hebben na twee dagen Barbuda nog helemaal niemand gezien, afgezien van één buurboot die alweer weg is. In de avond brandt er een lampje bij het resort op het strand, maar ook hier geen mens te bekennen. Nieuwsgierig naar de rest van het eiland zeilen we naar de westkust. Voorzichtig navigerend naderen we de toegang tot de lagune waaraan hoofdstadje Codrington ligt, maar we gaan niet naar binnen. Witte koppen, wind tegen de golven, ondiep, niet in kaart gebracht – te riskant. Dan zien we aan de kop van de landtong een bouwval: ooit een luxe resort, nu half in zee gezakt, als gevolg van Irma en Maria. Vlakbij is het water vrij rustig en gooien we het anker uit. We zien één andere zeilboot, die gaat net ankerop. Een stel zwerfhonden blaft ons weinig gastvrij toe.

Die middag tuffen we met *Billy* over de lagune naar Codrington. Het plaatsje is stoffig, heet, overal verlaten huizen, vrijwel geen activiteit, het is een spookstad. Irma en Maria waren meedogenloos voor het eiland, de schade is onvoorstelbaar. Alle bewoners werden geëvacueerd en mochten pas in 2019 terugkeren. De honden raakten verwilderd, werden vaak vals. Vermagerde paarden lopen er nog steeds door de straten. Het ziet er allemaal mistroostig uit. De mensen zijn vriendelijk en behulpzaam, maar zichtbaar verarmd. De volgende dag, als we vermoeden dat de honden er niet zijn, wagen we ons op het strand. Kilometerslang wit, maagdelijk strand. “Daar, een resort in de verte,” zegt Karin, maar ook dit blijkt verlaten. Het is hier ongekend mooi. Barbuda is een eiland met vele gezichten.

Historisch Charleston

“Zo, dit is opeens aanpoten!” roep ik uit. De zee tussen Barbuda en Saint Kitts and Nevis, onze volgende bestemming, is onstuimig, met een hoge en steile deining. De wind houdt zich gelukkig in, komt niet boven de 30 knopen uit, maar het is pittiger dan we in maanden hebben meegemaakt. Na vier uur hobbelen schuiven we tussen Nevis en Saint Kitts door, gaan dan bakboord uit en knopen vast aan een ankerbolletje bij Charleston, het hoofdstadje van Nevis. We gaan aan land, klaren in en slenteren even later door het plaatsje. Hoe klein de afstand, maar hoe groot het contrast met Codrington! Keurig aangeharkt en in de verf, historische gebouwen gerestaureerd, oudere dames in keurige kleding, flirtende jongeren van wie de levenslust af straalt. We zitten op het pleintje naast de dorpsgek, die iedereen groet, maar niemand lastig valt en dus wordt gedoogd.

◀ Als enigen op Princess Diana Beach, Barbuda.

Kneuterig Statia

Sint Eustatius ligt om de hoek. Via een korte stop bij Saint Kitts zeilen we erheen, maar de windschaduw van dat eiland noopt ons de motor aan te zetten. Daar zien we White Wall, een muur van kalksteen, door geologische krachten opgetild, rustend tegen de Quill-vulkaan. Sint Eustatius is gewaardeerd als authentiek Caraïbisch, maar berucht vanwege de ankerplek. De enige andere zeilboot in de baai gaat als een spectaculaire kermisattractie tekeer. We zagen dit aankomen en hebben een fijne Airbnb gehoord. Statia, zoals iedereen het eiland noemt, heeft een fraai historisch stadje, maar het mooist is de beklimming van de Quill. Vanaf de top zien we zelfs Guadeloupe liggen. In de avond, op het terras van het Boardwalk Café aan het haventje, slaan we het sociale leven van Statia gade, een

DOE MEE AAN EEN REGATTA

De noordoostelijke Caraïben staan bekend om de vele zeilevenementen. Dit jaar zijn dat bijvoorbeeld:

- St. Maarten Heineken Regatta, 44ste editie in 2024, van schrikkelag 29 februari tot 3 maart. Dit is de grootste regatta in de hele Caraïben.
- RORC Caribbean 600, viert dit jaar z'n 15de editie vanaf 19 februari, vanuit Fort Charlotte, Antigua.
- Antigua Sailing Week, dit jaar van 26 april tot 3 mei.
- Antigua Bermuda Race, begint op 7 mei, een oceaanrace van 935 zeemijl, georganiseerd door de Royal Bermuda Yacht Club en de Antigua Sailing Week.

mix van Statianen en expats. Wij borrelen daar een lange avond met de bemanning van de andere zeilboot. We spreken af elkaar op Sint Maarten weer te treffen.

Vertrekkershut Sint Maarten

Eenmaal in Simpson Bay van Sint Maarten let ik even niet goed op en we raken een rif. Shit. Het roer is beschadigd. We moeten de kant op. Stevig balen, maar onze zeilvrienden uit Statia beuren ons op. Op de werf maken we er het beste van en ervaren we de gastvrijheid van de Sint Maartenaars en de sfeer van wereldzeilers uit alle windstreken onderling. Iedereen is behulpzaam, aardig, hardwerkend, en ontmoet elkaar in de avond bij Lagoones of de Yacht Club. Tussendoor zien we de mooie dingen van het eiland: de fraaie stranden, de lagune, de hoofdstad Philipsburg. Als ons roer gerepareerd is, kijken we op de kalender. Juli. Het orkaanseizoen is begonnen, stormen Bret en Cindy zijn al gepasseerd. Wij willen naar het orkaanvrije zuiden. Bovendien: we hebben afgesproken om naar onze dochter te zeilen; ze woont tijdelijk in Curaçao. De brug naast de Yacht Club gaat voor ons open, we varen de lagune uit en hijsen de zeilen. Koers 223 graden naar Curaçao, 500 zeemijl. Een gevoel van weemoed overvalt ons. We laten niet alleen Sint Maarten achter ons, maar ook het hele noordoostelijk deel van het Caraïbisch gebied, de plek waar we ons zo thuis voelen en ons hart aan hebben verpand. 📌

▼ We naderen Montserrat en varen langs het door vulkaanuitbarstingen verwoeste stadje Plymouth. ◀ Aan een ankerbolletje voor de vulkaan bij Charleston, Nevis.

HUREN

Zeilen in de Caraïben is voor veel zeilers een droom. Maar erheen zeilen is niet voor iedereen haalbaar. Of het staat voor later op de planning. Huren is daarom een prima alternatief. Er is veel keus aan verhuurders. Voor Nederlanders ligt het voor de hand om naar Sint Maarten te vliegen en daar te huren. Kijk dan ook naar verhuurders op de Franse kant, Saint-Martin. Het eiland is klein en alles is goed bereikbaar per minibusje.

